

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců Mgr. Kamila Tojnera a Mgr. Jiřího Lífky v právní věci žalobce: **SEDES PLUS s. r. o.**, Praha 10, Chudenicná 1057/34, IČ 25945165, zast. Mgr. Luděkem Růžičkou, advokátem, se sídlo Brno, U Svitavy 1077/2, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Brno, Masarykova 427/31, o žalobě proti rozhodnutí Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu ze dne 15. 8. 2011, č. j. 9686/11-1300-100924,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání rozhodnutí Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu ze dne 15. 8. 2011, č. j. 9686/11-1300-100924, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzen platební výměr Finančního úřadu pro Prahu 8 ze dne 19. 7. 2010, č. j. 191941/10/008511109474, na daň z přidané hodnoty za zdaňovací období říjen 2008. Daň z přidané hodnoty za zdaňovací období říjen 2008 byla vyměřena po vytýkacím řízení, v němž žalobci nebyl uznán nárok na odpočet daně ve výši 2.194.785,- Kč.

Žalobce spatřuje nezákonnost napadeného rozhodnutí v rovině procesní i hmotněprávní. Procesní pochybení žalovaného spočívá v provedení výslechu p. V. Č. bez účasti žalobce, v absenci rozhodnutí o námitce podjatosti pracovníků správce daně vznesenou žalobcem a v nesprávném hodnocení provedených důkazů. Žalobce nesouhlasí se závěrem žalovaného, že nebylo prokázáno, že by splnil zákonné podmínky pro přiznání nároku na odpočet DPH, jak jej vymezuje § 72 a násl. zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty.

Žalovaný ve svém vyjádření poskytl k jednotlivým žalobním bodům podrobnou argumentaci a navrhl žalobu zamítnout. Současně poukázal na skutečnost, že napadené rozhodnutí bylo doručeno zástupci žalobce a paní Miroslavě Šafránkové, která byla dne 8. 8. 2011 zapsána do obchodního rejstříku jako insolvenční správce žalobce.

Městský soud v Praze se nejprve zabýval posouzením aktivní legitimace žalobce.

Z výpisu z Insolvenčního rejstříku soud zjistil, že usnesením Městského soudu v Praze ze dne 28. 7. 2011, č. j. MSPH 96 INS 4605/2011-A-29, byl zjištěn úpadek dlužníka SEDES PLUS s. r. o., IČ 25945165, na jeho majetek byl prohlášen konkurz, insolvenčním správcem byla ustavena Miroslava Šafránková, MBA., se sídlem Bellušova 1846, Praha 5. Účinky rozhodnutí o úpadku a účinky prohlášení konkurzu nastaly okamžikem zveřejnění usnesení v insolvenčním rejstříku, k němuž došlo dne 28. 7. 2011, v 13:34 hod.

Z obálky založené ve spisu na čl. 7 soud zjistil, že žaloba proti napadenému rozhodnutí byla podána k poštovní přepravě dne 17. 10. 2011.

Městský soud v Praze věc posoudil takto:

Podle ust. § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen "rozhodnutí"), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.

Podle ust. § 246 odst. 1, věta první zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), prohlášením konkursu přechází na insolvenčního správce oprávnění nakládat s majetkovou podstatou, jakož i výkon práv a plnění povinností, které přísluší dlužníku, pokud souvisí s majetkovou podstatou.

Podle ust. § 249 odst. 1 insolvenčního zákona, není-li zákonem stanoveno jinak, je osobou oprávněnou k podání žaloby nebo jiného návrhu k vymození nároku dlužníka včetně jeho zajištění, který se týká majetkové podstaty, po prohlášení konkursu pouze insolvenční správce; návrh podaný jinou osobou soud zamítne.

Oprávnění insolvenčního správce formulované v ust. § 249 odst. 1 insolvenčního zákona je důsledkem zákazu pro dlužníka disponovat majetkem podstaty vysloveným v ust. § 246 odst. 1 insolvenčního zákona. Prohlášením konkursu jsou práva dlužníka k majetku podstaty omezena ve prospěch správce. Ustanovení § 249 odst. 1 insolvenčního zákona spojuje s právem insolvenčního správce nakládat s majetkem podstaty i povinnost žalovat příslušné nároky svým jménem. Pozitivně tedy vymezuje aktivní věcnou legitimaci insolvenčního správce ve sporu, což znamená, že jako případný nositel sporného práva není k jeho uplatnění oprávněn jiný subjekt (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 10. 2006, č. j. 7 Afs 127/2004-72).

Projednávaná věc, tj. vyměření daně z přidané hodnoty za zdaňovací období říjen 2008 po vytýkacím řízení, v němž žalobci (dlužníkovi) nebyl uznán nárok na odpočet daně ve výši 2.194.785,- Kč, zcela jednoznačně souvisí s majetkovou podstatou. Žaloba proti napadenému rozhodnutí byla podána po prohlášení konkursu na majetek žalobce.

Při výkladu ust. § 65 odst. 1 s.ř.s. tak v projednávané věci není možno odhlédnout od skutečnosti, že práva a povinnosti dlužníka související s majetkovou podstatou vykonává po prohlášení konkursu insolvenční správce, a to včetně podávání žalob či návrhů k vymození

nároků dlužníka, které se týkají majetkové podstaty (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2014, č. j. 9 Afs 7/2013-36).

S ohledem na výše uvedené skutečnosti a citovaná zákonná ustanovení dospěl soud k závěru, že společnost SEDES PLUS s.r.o. není v projednávané věci aktivně legitimována právě s ohledem na úpravu v insolvenčním zákoně, dle které je k podání této žaloby oprávněn pouze insolvenční správce, a proto soud postupoval v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. a žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 4. srpna 2015

JUDr. Ing. Viera Horčicová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Veronika Brunhoferová